

forekommer mig, at det vilde være rigtigere, om vi fik Indholdet af § 22, hvis det er nødvendigt at faa det, ved en særlig Lov, eftersom man ellers maa gøre sig bekendt med Bonusloven for at kunne komme til Kundskab om Lovene for Statsanstalten af 1870. Jeg er heller ikke ganske sikker paa, at det ikke kan føre til en ret stor Forstyrrelse for Anstalten; det maa Statsanstaltens Bestyrelse rigtig nok vide bedre Besked med. Det forekommer mig, at Planen og Tarifferne og hvad dertil hører, saaledes som de nu foreligge, hvis § 22 bliver vedtagen, maa forandres og trykkes om, thi de blive ikke længere stemmende med de Forhold, som blive gældende, naar vi vedtage denne Bestemmelse, men i hvert Tilfælde synes jeg, at § 22 skulde man have som Tillæg til Loven af 18de Juni 1870, men ikke som en Paragraf i denne Lov om Bonusudbetaling, hvor den ikke har noget at gøre. Dette bør man gøre, hvis Bestemmelsen er nødvendig — jeg siger: hvis man anser den for nødvendig, thi jeg vil ikke tilbageholde, at den Motivering af § 22 i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger synes mig saa svag, at der muligvis ikke er nogen Nødvendighed for denne Forandring med Hensyn til disse Forsikringer, hvor Præmierne indbetales een Gang for alle; og som jo ere ret sjældne Forsikringer. Allernærmest vil man altsaa komme ud over det, hvis man kunde se bort fra dette Sikkerhedstillæg af 5 og 10 pCt. for disse Forsikringer, og jeg kan som sagt ikke se, at den Motivering, der er given derfor, egentlig talt kan siges at gøre det indlysende for Læseren, at denne Tilføjelse er nødvendig. — Jeg skal endelig slutte mig til det ærede Medlem for Køge (Alberti), naar han ønsker en Udtalelse i Loven om, paa hvilket Tidspunkt Bonusudbetaling kan finde Sted eller med hvilke Frister den skal finde Sted. Jeg tror ogsaa, at det i den Henseende har stor Betydning for Statsanstalten, at al Ting bliver saa sikkert og præcist som muligt, jeg har saa stor Interesse for Statens Livsforsikringsanstalt paa Grund af den ubetingede Sikkerhed og paa Grund af de overordentlig moderate Præmier, der beregnes af Statsanstalten for alle rimelige Livsforsikringer, om jeg saa maa sige, jeg mener for alle dem, der tegnes i de yngre Aar; jeg føler mig overbevist om, at der ikke findes noget udenlandsk Forsikrings-selskab, der byder tilnærmelsesvis saa gunstige Vilkaar, som Statsanstalten byder for Forsikring i de unge Aar, og naar man nu desuden vilde være i Stand til at paapege,

at der regelmæssigt og paa lovbestemt Maade og til Terminer, som forud kendes, at udbetale et Overskud af disse billige Præmier, skulde man tro, der var givet Statsanstalten et saadant Forspring i Konkurrencen, at man efterhaanden kunde se den betydelige udenlandske Livsforsikringsvirksomhed, der ikke er noget nationaløkonomisk Gode, aftage i Stedet for tiltage. Hvis alle disse gode Kræfter, der nu arbejde for de udenlandske Forsikrings-selskaber, der ubetinget ere vanskeligere at arbejde for, end vor af Staten garanterede billige Livsforsikringsanstalt, vendte sig til Statsanstalten og traadte i dens Tjeneste, saa vilde Statens Livsforsikringsanstalt i Virkeligheden blive populariseret i en saadan Grad som den maa siges at fortjene saa vel med Hensyn til de Betingelser, den opstiller, som med Hensyn til den Sikkerhed, den yder de forsikrede.

Finansministeren (Hørring): Efter at vi have to Gange haft Udbetaling af Bonus fra Livsforsikringsanstalten i Henhold til Lovene af 1889 og 1893, kan det vel siges, hvad der ogsaa er erkendt af Talere her i Dag, at man har vedkendt sig som et almindeligt Princip, at Statsanstalten i Fremtiden skal uddele Bonus. Dette vil altsaa sige, at man her fastslaaer det, som er den almindelige Opfattelse af Livsforsikring nu til Dags, at man holder sine Præmier paa den sikre Side, men saa paa den anden Side ogsaa uddeler af det erfaringsmæssig vundne Overskud et passende Beløb til Interessenterne som Tilbagebetaling af, hvad disse have betalt for meget. Dette Princip, der laa til Grund for de to tidligere Bonuslove, ligger jo ogsaa til Grund for det foreliggende Forslag. Men her er sket den Forandring, at man har villet fastslaa almindelige Regler for Princippet Gennemførelse i Fremtiden. I § 1 gives der i 1ste Stykke lovmæssigt Tilsagn om, at Interessenterne i Livsforsikringsanstalten i Fremtiden skulle faa Bonus efter visse Regler, og disse Regler ere saa angivne i Lovforslaget, idet der samtidig er i § 1, 2det Stykke, taget det Forbehold, at man kan foretage Forandring i dem. Dette Forbehold har været nødvendigt, thi hvorledes man end vil stille sig lige over for saadanne Regler, vil man altid komme til det Resultat, at Erfaringen i Tidens Løb vil kunne gøre det nødvendigt at foretage Ændringer heri. Men i saa Henseende vil Statsanstalten heller ikke være stillet anderledes, end alle de private Selskaber her ere stillede. Der er